

سینما

روزنامه فرهنگ و هنر

مهدی صباغزاده؛ کارگردان فیلم «کلوب همسران» در گفت و گو با «صبا»:

مردم حمایت مان می کنند

نجمه جودکی؛ مجری برنامه «تراشه باران» و گنپها کاندیدای مجری زن جشن حافظ در گفت و گو با «صبا»:

نمی توانم خنثی باشم!

بعد از کاندیدا شدن در جشن حافظ سخت گیر تر شده ام

تراشه هایی که در فصل پاییز شنیده شدند

موسیقی خزان

سرمقاله

سینمای دفاع مقدس

بومی ترین و مهم ترین گونه سینمایی ایران!

در حال حاضر سینمای دفاع مقدس تبدیل به ویرانه ای شده که تنها نقطه سلم آن زیربنایی است که از آن به جامانده است؛ دیواره، سقف و... آن فرو ریخته است. آنچه باقی مانده، ناشی از میزان اهمیت سینمای دفاع مقدس است؛ چرا که از نظر فیلمسازی، ژانر و گونه، مهم ترین و بومی ترین گونه سینمایی ما، سینمای دفاع مقدس است. نکته دیگر این است که تمام کارشناسان و منتقدان، متفق القول عقیده دارند که این گونه سینما در بطن فرهنگ ایران ریشه دارد و جزو اساسی ترین و مهم ترین عناصر سینمای ماست. بنابراین اهمیت سینمای دفاع مقدس از آن نشأت می گیرد. از منظر جذابیت های قهرمان پر دانه، قصه گویی، اکشن، معما، هیجان و... این گونه سینمایی، دارای اعتبار بسیاری است و تمام دنیا به این مقوله توجه دارند. ممکن است برخی کشورها جتیه اکشن را بیشتر مورد توجه قرار دهند و بعضی دیگر به طور مستقیم به سینمای جنگ بپردازند. بخش هایی از بدنه سینمای دفاع مقدس که فرو ریخته مربوط به مدیران است؛ بدین معنا که آنچایی که باید از آسیب دیدن این سینما حراست کنند، کاری نکرده اند؛ از مدیریت سینمایی که متاسفانه در برابر طوفان ها و هر آنچه تخریبگر است هیچ گونه حفاظتی وجود دارد و یا حداقل حفاظت لتجلم می شود سینمای دفاع مقدس به عمل نمی آید. دیوارهای آن هم که قرار است فیلمسازان باشند به دلیل فقدان آثار مناسب باعث می شوند بخشی از مخاطبان این سینما رنجیده شوند. ما بیش از ۲۵۰ فیلم جنگی طی سال های پس از جنگ و یا همزمان با جنگ ساخته ایم؛ از این ۲۵۰ فیلم، چیزی حدود ۸۰ درصد، فاقد ارزش های هنری و تاثیر گذاری هستند که این قضیه باعث شده دچار مشکل شویم. به دلیل حضور نهادهای دولتی و بخش سرمایه ای در این سینما بسیاری با دریافت بودجه ها، فیلم های ضعیفی ارائه کرده اند و باعث شده اند بیشتر، صاحب فیلم های آرشیوی باشیم تا فیلم های قابل نمایش. سینمای دفاع مقدس گونه ای از سینمای اصلی، بومی و مهم ما و در واقع ژانر مخصوص سینمای ایران است اما متاسفانه کمترین توجه به آن می شود؛ در حدی که تمام اجزای آن فرو ریخته است؛ زیربنا و بستر به عنوان ریشه و بن وجود دارند و اگر مدیران و سینماگران به فکر باشند و دست به دست هم بدهند به بخش های مهم آن از جمله نظریه پردازی در این زمینه خواهند رسید. باید با آسیب شناسی و نیروی جدید، حرکتی جدید به سمت ساختن بنای دوباره سینمای دفاع مقدس روی زیربنای قبلی داشت.